

Mathilda Masters & Georgien Overwater

De Keukenprins<sup>👑</sup>  
van  
Mocano

De grote  
**ONTSNAPPING**

📖 | LANNOO

# INHOUD

HOOFDSTUK 1:	<i>Kokkie glijdt uit</i>	11
HOOFDSTUK 2:	<i>Ontmoeting met een draak</i>	34
HOOFDSTUK 3:	<i>Hoe ik een giraf raak met een noot</i>	53
HOOFDSTUK 4:	<i>De regels van Het Instituut</i>	68
HOOFDSTUK 5:	<i>De klas van meester Weetal</i>	84
HOOFDSTUK 6:	<i>Het spruitengevecht</i>	95
HOOFDSTUK 7:	<i>Als je honger hebt, moet je cake bakken</i>	120
HOOFDSTUK 8:	<i>Hoe El Sid bij Het Instituut belandde Of: Het bijzonder droevige verhaal van El Sid</i>	134
HOOFDSTUK 9:	<i>Gestraft met chocolade</i>	144
HOOFDSTUK 10:	<i>Het ontsnapingsplan</i>	160

HOOFDSTUK 11:	<i>Het hoofdstuk waarin we rennen voor ons leven</i>	173
HOOFDSTUK 12:	<i>Het Instituut voor Zeer Ongehoorzame Kinderen</i>	195
HOOFDSTUK 13:	<i>De grote ontsnapping</i>	202
HOOFDSTUK 14:	<i>Een blij weerzien</i>	220
HOOFDSTUK 15:	<i>Op bezoek bij Kokkie</i>	226
HOOFDSTUK 16:	<i>Loket 867</i>	234
HOOFDSTUK 17:	<i>Zoeken naar een speld in een hooiberg</i>	256
HOOFDSTUK 18:	<i>Met z'n zessen op een motorfiets</i>	268
HOOFDSTUK 19:	<i>Gronda Gribbel zit in de problemen</i>	281
HOOFDSTUK 20:	<i>Hoe het verder ging...</i>	289

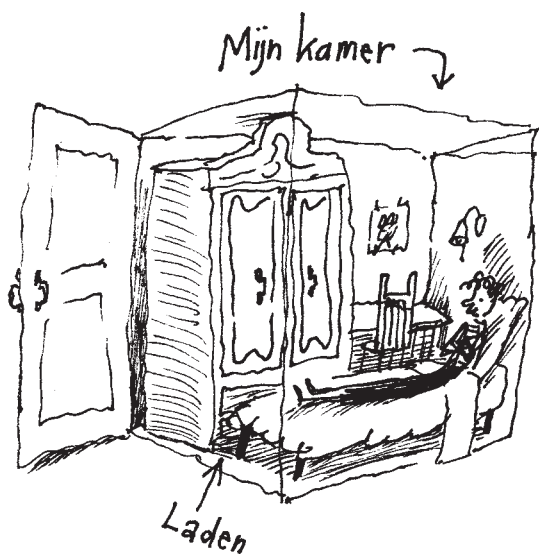
# Hallo!

Ik ben Max. Voluit:



Mijn vader is namelijk een prins. Niet die van Nederland of België natuurlijk. Hij is de prins van Mocano. Waar dat precies ligt, weet ik niet, maar het is heel ver weg en je kunt er moeilijk komen.

Mijn moeder is ontdekkingsreiziger. Daarom is ze er niet, ze heeft het erg druk met het ontdekken van onontdekte plekken op de aarde.



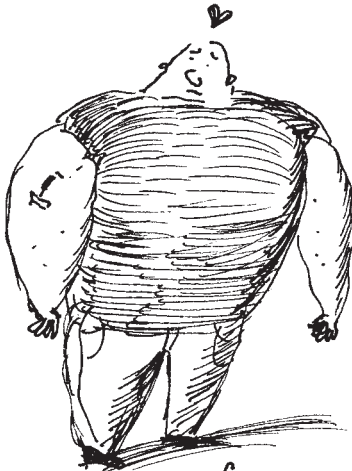
Omdat geen van mijn ouders in de buurt is, woon ik in de gevangenis. Nee, niet in een cel! Ik woon in de keuken van de gevangenis. Daar heeft mijn tante Kokkie een voorraadkamer voor me leeggemaakt. Het is een kamertje waarin net een bed, een tafel en een kleerkast passen. Het is heel klein, maar ook heel gezellig. Ik deel de kamer met Stefaan, mijn eekhoorn. Hij woont in de la van mijn kleerkast.



Af en toe help ik Kokkie in de keuken wanneer ze kookt voor de meer dan tweehonderd gevangenen. Iedereen is dol op Kokkies kookkunsten! Zo dol dat sommige gevangenen hier zelfs helemaal niet weg willen! De Reus bijvoorbeeld. Hij helpt soms in de keuken, net als Speedy Sam en Bob met de Vlugge Vingers.



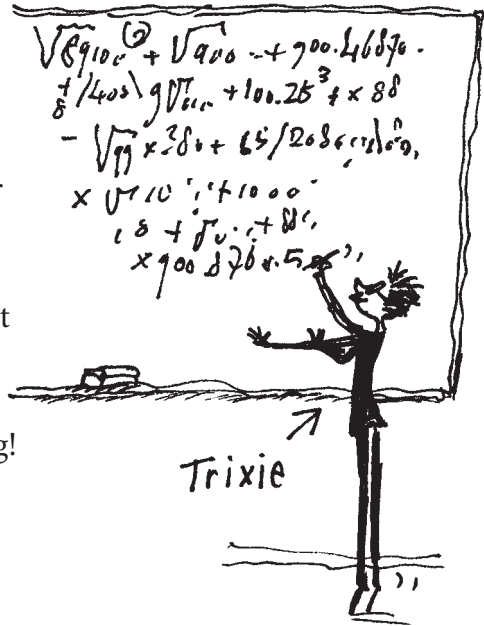
*Kokkie*



*Gustaaf*

Kokkie is dolverliefd op Gustaaf. Hij brengt elke dag groenten, fruit, eieren en andere dingen langs met zijn vrachtwagen.

Naar school ga ik niet. Gelukkig is er Trixie, de dochter van de gevangenisdirecteur en mijn aller-allerbeste vriendin. Ze is ontzettend slim en leert me alles wat kinderen normaal op school leren. Trixie is geweldig!



Of het saai is in de gevangenis? Nee hoor! Er gebeurt altijd wel wat. De ene keer vind ik een sleutelgaatje in de achterkant van een fornuis dat naar een geheime gang leidt; een andere keer komt de koningin op bezoek en wordt ze gekidnapt. Af en toe gaan we zelfs op reis. Naar het Hoge Noorden bijvoorbeeld, om Kokkies vader te zoeken. Die avonturen vertel ik aan Mathilda, die ze opschrijft zodat jullie ze kunnen lezen.

Ik hoop dat je er veel plezier aan beleeft!





HOOFDSTUK 1

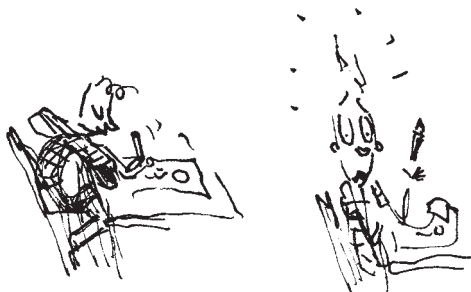
# Kokkie glijdt uit

# BAM

Wat! Een! Klap! Was! Dat!

# AUWAUWAUW

# AUWAUWAUW AU



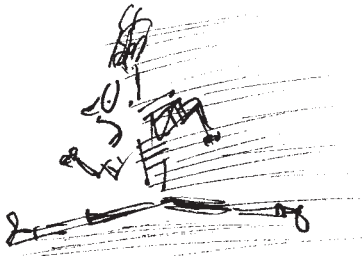
Het geluid kwam  
uit de keuken.  
Het ging door  
merg en been.  
Het ging zo diep  
dat ik het in mijn  
kleine teen voelde.

Ik liet me van mijn stoel glijden en rende mijn kamer uit. In de keuken lag Kokkie op de grond in een enorme rode plas.



# KEUKEN van de GEVANGENIS





Mijn hart bleef een paar seconden stilstaan.

Wat was er gebeurd? Was dat bloed?

Ik knielde naast Kokkie neer.

Toen zag ik de honderden gehaktballetjes die we die ochtend samen gerold hadden.

Wat verder lag een ketel op de grond. Zo te zien was Kokkie uitgegleden met een soepketel in haar handen. Het rode spul was tomatensoep met balletjes.

‘Kokkie?’ vroeg ik. ‘Is alles goed met je?’

Kokkie antwoordde niet. Ze bewoog zelfs niet. Ze lag doodstil op de grond. Haar ogen waren gesloten en ze maakte geen geluid. Haar gezicht was even wit als haar overall en haar koksmuts.

‘Kokkie!’ riep ik wat luider. ‘Kokkie! Word wakker!’

Maar er gebeurde niets. Kokkie bleef roerloos liggen.

Ik probeerde haar op te tillen, maar dat lukte niet. Kokkie was veel te groot en te zwaar voor mij.

Ik kwam weer overeind. Kokkies been lag in een rare hoek onder haar lichaam gebogen. Ik probeerde me voor te stellen hoe het daar terechtgekomen was. Het moest verschrikkelijk veel pijn doen.

Toen zag ik mijn eekhoorn  
Stefaan door de rode plas  
heen en weer rennen.  
Hij viste noten  
tussen de balletjes  
uit.

Dat was  
vreemd. Kokkie  
en ik hadden  
helemaal geen noten in de soep  
gedaan.

In mijn hoofd begon iets te tikken en te klikken. Ik  
voelde een paar radertjes verspringen.

Wat deed Stefaan in de keuken? Hij mocht hier niet  
zijn. Kokkie had me streng verboden om de eekhoorn  
uit mijn kamer te laten wanneer zij aan het koken was.

Ik keek naar de plank waarop de noten stonden.  
De pot was omgevallen. Alle noten waren op de grond  
gerold.

**KLIK** ging een radertje in mijn hoofd. Die  
omgevallen pot moest het werk van Stefaan zijn.

De eekhoorn hield een noot tussen zijn pootjes en  
schudde er even mee. Hij luisterde ingespannen en  
gooide de noot toen op de grond.

**KLIK** ging weer een radertje. De machinerie in mijn  
hoofd begon op volle toeren te draaien. Ik kon bijna zien  
wat er gebeurd was.



Stefaan was ontsnapt uit mijn kamer. Hij had geprobeerd de pot noten open te maken, maar dat was niet gelukt. Toen had hij de pot van de plank geduwd zodat alle noten over de grond waren gerold. En daarover was Kokkie uitgegleden.



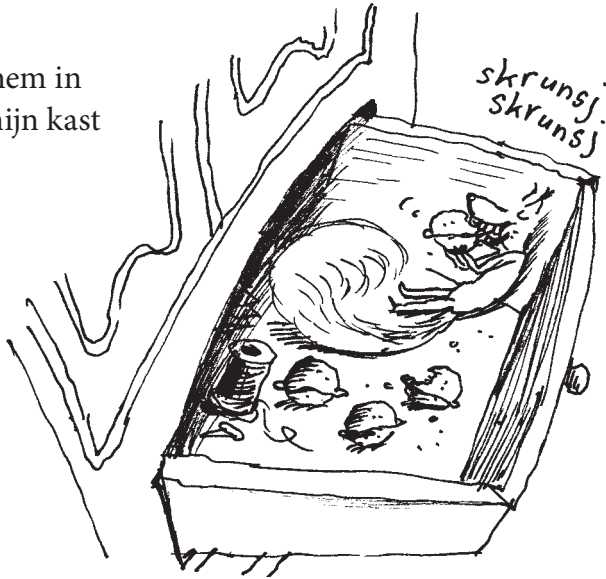
‘Stefaan!’ riep ik boos. ‘Kijk nu toch wat je gedaan hebt!’

De eekhoorn keek me een paar seconden aan. Hij was het niet gewend dat ik boos op hem was.

Snel griste hij een paar noten bij elkaar en rende naar mijn slaapkamer.



Ik hoorde hem in  
de la van mijn kast  
kruipen.



Ik knielde weer naast Kokkie. 'Kokkie!' probeerde ik  
opnieuw. 'Word wakker! Doe je ogen open! Zeg iets!'

Er gebeurde niets.

Ik wuifde met mijn hand voor haar gezicht.

Ik duwde zachtjes tegen haar arm.

Ik kneep in haar linkerwang.

Ik kneep in haar rechterwang.

Ik trok haar linkeroog open.

Ik trok haar rechteroog open.

fft →  Ik blies in haar linkeroor.

Ik blies in haar rechteroor.  ← fff

Ik kneep haar neus dicht.

Ik kietelde onder haar kin.

Ik riep een paar keer heel luid: 'Kokkie!'

Maar niets hielp.

Kokkie bleef roerloos

liggen. Ik voelde

tranen achter mijn

ogen prikken.



De deur van de keuken  
ging open. Magere Jan, het  
keukenhulpje, kwam binnen.

Toen hij Kokkie op de  
grond zag liggen, slaakte hij  
een gil en sloeg zijn handen  
voor zijn mond. 'Max!' riep  
hij. 'Wat is er gebeurd? Wat  
heb je gedaan?'

**Al dat  
bloed!!**

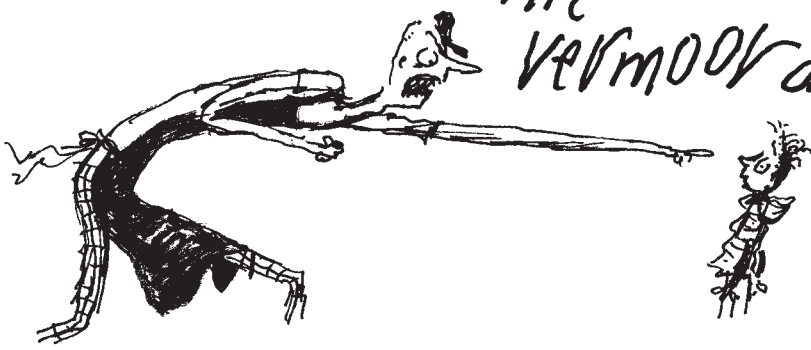




Heb...



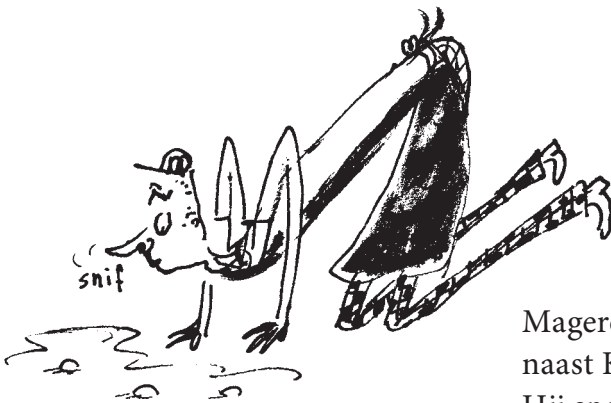
Hokkie vermoord!!





Ik keek Magere Jan aan en begon te snikken. Was Kokkie dood?

‘Kokkie is uitgegleden’, snikte ik. ‘Over noten...’ Ik veegde de tranen weg met mijn hand, maar ze bleven komen. ‘Denk je dat ze dood is, Magere Jan?’ vroeg ik met een bange stem. ‘Dat kan toch niet?’



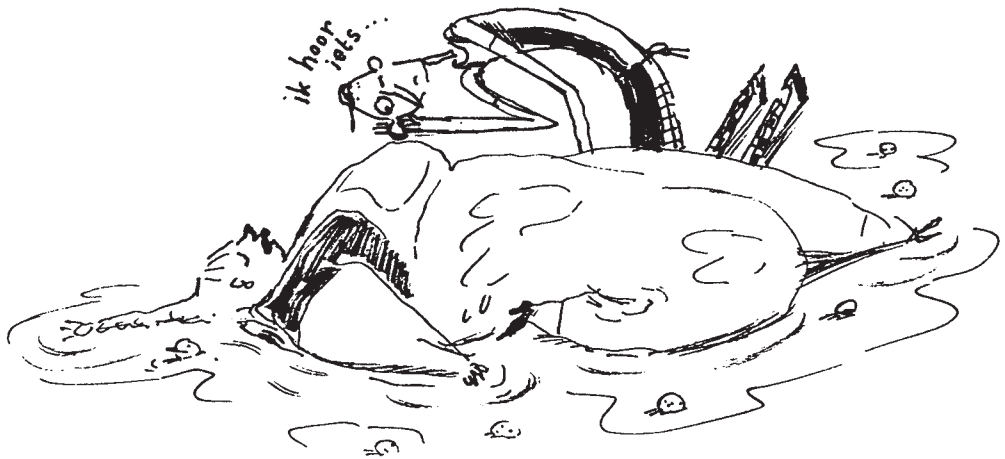
Magere Jan knielde naast Kokkie neer. Hij snoof diep.



‘Soep!’ zei hij opgelucht. ‘Het is tomatensoep! Ik dacht dat het bloed was.’

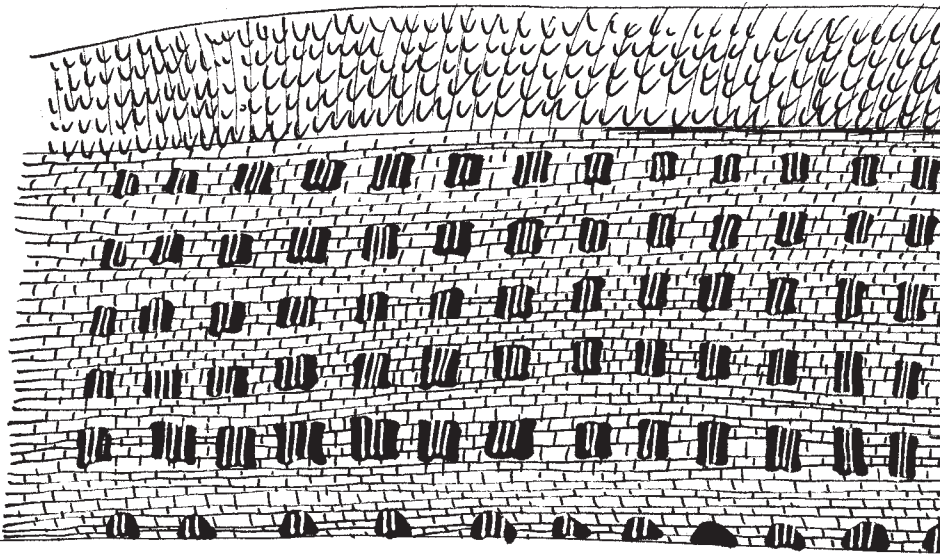
Hij legde zijn oor op Kokkies borst. Toen sloot hij zijn ogen en luisterde ingespannen. Ik wachtte ademloos af.

‘Ze is niet dood’, zei Magere Jan. ‘Ik hoor haar hart kloppen. Waarschijnlijk is ze bewusteloos.’



Bewusteloos? Ik had geen flauw idee wat bewusteloos betekende. Was het erg? Had het iets te maken met Kokkies been dat in een rare hoek lag?

‘Ga vlug de directeur halen’, zei Magere Jan. ‘Kokkie moet zo snel mogelijk naar het ziekenhuis.’



Ik rende zo snel mijn benen me dragen konden naar het deel van de gevangenis waar de directeur woonde. Ik bonkte met beide vuisten op de deur en riep luid: 'Doe open! Vlug! Doe open!'

